

Yargıtay 11. HD E.2025/7128 K.2026/4108 (02.07.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2025/7128 E. , 2026/4108 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/1835 Esas, 2025/1980 Karar

HÜKÜM : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : Ankara 5. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2021/331 E., 2023/286 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalılar vekilleri tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin 2019/124592 sayılı "...il" ibareli marka başvurusuna davalı Şirket tarafından 2007/36254 sayılı "şekil" markasına dayalı olarak yapılan itirazın Yeniden İnceleme ve Değerlendirme Kurulu kararı ile kabul edilerek başvurunun reddedildiğini ancak karşılaştırılan markaların ve tarafların iştigal konularının farklı olduğunu, davalının otomobil üreten bir şirket olduğunu, müvekkilinin cafe ve restaurant işletmeciliği yaptığını, markaların farklı ürünlerde kullanıldığını, taraf markalarının 30... . sınıflar dışında farklı mal ve hizmet sınıflarından oluştuğunu, 30... .sınıfların alt sınıflarının da farklı olduğunu, ...olarak anılan T2 modelin 10 yıllardır üretilmediğini, davalıya ait markanın kullanılmadığını, söz konusu modelin günümüzde bilinirliğinin kalmadığını, itiraza konu şekil markasının özgülenmek istendiği ...olarak bilinen modelinin 1950'li yıllarda Almanya'da üretilmeye başlandığını ve 1970 yılıyla birlikte üretiminin durdurulduğunu, söz konusu aracın Türkiye'de hiçbir zaman üretilmediğini, markanın promosyon veya sembolik/nostaljik olarak kullanılmasının o markanın kullanıldığı anlamına gelemeyeceğini ileri sürerek dava konusu Kurum kararının iptaline, müvekkiline ait markanın tüm mal ve hizmet sınıfları için tescil işlemlerinin devamına ve tesciline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1.Davalı Kurum vekili cevap dilekçesinde, Kurum kararının usul ve yasay uygun olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

2.Davalı Şirket vekili cevap dilekçesinde, 1950 yılında üretilmeye başlanan ve pazarda ulaştığı ticari başarı nedeniyle üretimi çok uzun yıllardır devam eden "... olarak da anılan ... 2 kodlu minibüs modelinin 1960'lı yıllardaki karşıt kültür hareketi döneminde oldukça popüler olması nedeniyle yaygın olarak "... olarak anıldığını, T2 koduyla üretildiğini, dava konusu marka işaretlerinin aynıyet derecesinde benzer olduğunu, iltibas kaçınılmaz bulunduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davacı markasında yer alan karavan figürünün davalı şirketin 1958 yılında ürettiği T1-2 model ve bir çok amaca

uygun tiplerden oluşan (... Kamyonet gibi versiyonları bulunan) ... aracının, sağ yandan görünümü pozisyonundan ziyade üzerinde sörf taşıyan yuvarlak hatlı bir yolcu minibüsü görünümünde olduğu, davalının aynı yıllarda ürettiği araç ile Orta Avrupa'da bir akım haline gelen ... tatilciliğinde kullanılan ve İngiltere'de markaları ile piyasaya sürülen rakip firma ürünlerinin genel karoser yapılarının %10 +/- davalı firma modelleri ile benzeşir özelliklere sahip olduğu, davacı markasında kullanılan "....." fotoğrafik olmayan karavan figürünün davalının kroki/eskiz çizim markası ile görsel açıdan benzer olmadığı, davacı markasındaki şeklin nostaljik bir karavan temsilinden ibaret olduğu, davalı markasını telmih etmediği, 40 yaş altı tüketici kitlesinin ürünü neredeyse hiç tanımadığı hususları dikkate alındığında, davacı ... davalı markaları arasındaki görsel farklılıkların ortalama tüketici tarafından kolaylıkla fark edileceği, davacı markasının ayırt edici esaslı unsurunun "karavan" kelimesinin İngilizcesi olan ... kelimesi olduğu, davacı markasındaki şekil unsurunun, kelime unsurunun önünde geçmediği gibi şeklin genel görsel kompozisyonunun da davalı markasından farklılık içerdiği, markaların görsel ve işitsel farklılıkları uyarınca bütünsel açıdan benzer olmadıkları ve aralarında ortalama tüketici kesimini yanılgıya düşürecek şekilde ilişkilendirilme ihtimali dahil karıştırılma tehlikesi bulunmadığı, davalının sunduğu delillerin redde mesnet markanın tanınmışlığını ispata yeterli ve elverişli olmadığı, davalı markasının tanınmış olduğu kabul edilse dahi somut olayda taraf markaları arasında işaret benzerliği bulunmadığından 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu'nun (SMK) 6/4 ve 6/5 hükümlerinde sayılan koşulların gerçekleşmediği, davacının kötüniyetle hareket ettiğini gösterir somut olgu da ileri sürülmediği gerekçesiyle davanın kabulüne, dava konusu Kurum kararının iptaline karar verilmiş, hüküm, davalılar vekillerince istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile "...+şekil" ibareli başvuru ile davacının itirazına mesnet 2007/36254 sayılı "şekil" markası arasında SMK'nın 6/1 hükmü anlamında ortalama alıcılar nezdinde görsel, işitsel ve anlamsal olarak bıraktıkları genel izlenim itibarıyla ilişkilendirilme ihtimalini de içerecek şekilde iltibas tehlikesinin bulunmadığı, içerisinde "... " bilirkişinin bulunduğu heyet tarafından düzenlenen raporda, taraf markalarındaki şekil unsurunun benzer olmadığı, davacı markasındaki şeklin nostaljik bir karavan temsilinden ibaret olduğunun, davacı

markasını telmih etmediğinin, davalının belirttiği aracının üretim yılı itibarıyla

Avrupa şartlarında sadece birkaç koleksiyonerin elinde bulunduğunun, ülkemiz de ise oto

hurdacılarında dahi rastlanamayacağının, yine 40 yaş altı tüketici kitlesinin ürünü neredeyse

hiç tanımadığının, davacı ... davalı markaları arasındaki görsel farklılıkların ortalama tüketici tarafından kolaylıkla fark edileceğinin, davacı markasında şekil unsuruna ek kelime unsurlarının ve genel görsel kompozisyonun markanın

bütünsel algısına etkisinin, davalı markasından oldukça farklı olduğunun açıklandığı, mahkemece bu doğrultuda yazılı şekilde karar verilmesinde bir isabetsizlik görülmediği, dosya kapsamında davacının mesnet markasının tanınmışlığını kabule elverişli delil bulunmadığı gibi marka işaretleri arasında benzerlik olmadığından, davacı markalarının tanınmışlığına dayalı tescil engelinin gerçekleşmediği, dava konusu başvurunun kötüniyetle yapıldığının da ispat edilemediği gerekçesiyle davalılar vekillerinin istinaf başvurularının esastan reddine karar verilmiş, hüküm davalılar vekillerince temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, "...+şekil" ibareli işaretin tescili için yapılan başvurunun reddine yönelik nihai Kurum kararının iptali istemine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Yapılan yargılama ve saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması gereken hukuk kuralları gözetildiğinde İlk Derece Mahkemesince verilen kararda bir isabetsizlik olmadığının anlaşılmasına göre yapılan istinaf başvurusunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 353/1-b(1) hükmü uyarınca Bölge Adliye Mahkemesince esastan reddine ilişkin kararın usul ve yasaya uygun olduğu kanısına varıldığından Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanmasına karar vermek gerekmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, davalılar vekillerinin temyiz itirazlarının reddi ile Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın HMK'nın 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA, aynı Kanun'un 372. maddesi uyarınca işlem yapılmak üzere dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, aşağıda yazılı harcın istekleri halinde ilgililere iadesine, 02.07.2026 tarihinde kesin olarak oy birliğiyle karar verildi.